

Article opinió - Ramon Orfila - “La justícia és com les serps, sols mossega els que van descalços”

La frase d'Eduardo Galeano és prou il·lustrativa com per ser recordada i compartida aquests dies quan, des de l'entorn de la Fiscalia General de l'Estat algú ha llançat l'esperat globus sonda avançant que, en qüestió de pocs dies, algunes setmanes com a molt, la Fiscalia anunciarà l'arxivament de les diligències contra Juan Carlos Borbón, obertes a partir de l'esclat de notícies que involucraven el pare de l'actual rei en activitats suposadament delictives relacionades amb el cobrament de comissions i blanqueig de capitals, entre altres.

Si bé hi ha qui, des d'algun mitjà de comunicació manté que la Fiscalia Anticorrupció mantindrà obert algun serrell de les investigacions obertes a l'ex monarca, en un intent, potser, de que l'escàndol no sigui tan gran com podria arribar a ser-ho si decidissin donar el que en castellà diuen “carpetazo” i donar per acabada la qüestió, una qüestió que ha posat en solfa no sols la integritat moral de l'anterior monarca sinó la mateixa monarquia com a sistema.

A hores d'ara, si algú dubtava de l'estreta relació entre la Fiscalia General de l'Estat i el Gobierno de España, podem ben dir que els dubtes s'han dissipat i fins i tot hi ha qui opina, de manera oberta, que s'ha dissenyat l'operació cercant minimitzar el cop davant l'opinió pública, filtrant primer la notícia com un globus sonda que haurà provocat les primeres reaccions de tal manera que l'impacte de la notícia real, pensada en un primer moment per després del dia 19, ja arribaria esmoreïda i les reaccions a la mateixa serien manco letals per la credibilitat del tan sacralitzat estat de dret que si es produís l'anunci per sorpresa.

Així, s'hauria cercat el moment propici (des dels aparells de l'Estat no es fa cap puntada sense fil i tot es malda calcular a fons per estalviar-se sorpreses) per fer pública la decisió, tenint en compte que la pròpia legitimitat de la Fiscal General de l'Estat es veurà, probablement, avalada quan la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem decideixi desestimar la impugnació que VOX va presentar contra el nomenament, per part de Pedro Sánchez, de l'anterior Ministre de Justícia del Govern de Pedro Sánchez, com a Fiscal General de l'Estat. Una decisió que s'espera precisament pel dia 19 d'octubre.

Raonen també altres analistes que el càlcul (mil·limetrat) del moment òptim per fer l'anunci te que veure amb el fet que ja s'ha fet públic l'acord dels dos socis del Gobierno de España per aprovar en Consell de Ministres el Projecte de Llei dels Pressuposts Generals de l'Estat, s'ha acordat l'increment (encara que ínfim) del Salari Mínim i s'ha acordat igualment un projecte de Llei de la Vivenda amb alguns avenços que els socis minoritaris del Gobierno poden reivindicar com a fruit de les seves pressions, amb la qual cosa es desactiven les previsibles dissensions de Unidas Podemos des de dins el mateix Gobierno respecte del discurs, que ja està avançant Pedro Sánchez, respecte de la seva voluntat de respectar la decisió de la fiscalia, sigui la que sigui..., com si ell no sabés d'antuvi el seu contingut.

D'aquesta forma, amb uns PP i VOX absolutament alineats en la defensa de la monarquia i defensant el paper de Juan Carlos com a “l'arquitecte de la transició”, la força de les possibles denúncies, des de l'àmbit polític, es veuran circumscrites a les veus del PNB i ERC i poca cosa

més, i amb una ciutadania molt més preocupada pels increments desfermats del preu de la llum o les dificultats per accedir a un habitatge digne, molt més que a una notícia poc novadora. Ja i esteim acostumats a que des de tots els poders de l'Estat es protegeixin monarques i les seves famílies si fa falta.

D'aquesta forma, es reforçarà, almenys a nivell d'imatge, la sensació que tenim cada vegada més ciutadans que vivim a un estat on la separació de poders és poc més que una entelèquia, de tal manera que la conjunció dels poders Executiu, Legislatiu i Judicial malda sempre de protegir i emparar qüestions considerades sagrades pel Sistema, és a dir, la Unitat de la Pàtria i la Monarquia.

Ressonen encara a la memòria de molta gent les paraules sinceres de l'ex Ministre d'Interior Fernandez Díaz, ara processat per espionatge il·legal, quan va dir al Cap de la Oficina Antifrau de Catalunya allò de **“esto la Fiscalía te lo afina, hacemos una gestión...”** fent ufana de la seva capacitat per induir els fiscals a investigar càrrecs polítics per després poder emprar les dades obtingudes en contra seva.

Com grinyola encara a algun recó de la memòria aquell **“La fiscalía de quien depende...pues ya está...”**

Flac favor a la credibilitat de les institucions democràtiques han fet uns i altres, i flac favor faran els que decideixin o ho avalin, arxivar les diligències contra un ex monarca que es va voler omplir la boca de paraules que cada dia ens sonen com a més falses, quan va dir allò de **“La ley es igual para todos”**.

“Es la ley como la lluvia, nunca puede ser pareja,
el que la aguanta se queja, más el asunto es sencillo,
la ley es como el cuchillo, no ofende a quien lo maneja.”